

Sveti Francisek Asiski

Čez nekoliko dni se je sprehajal Frančišek po vrtu, pa je spet prišel oni mladenič in govoril o psaltru.

»Dobro, le pojdi,« je dejal Frančišek, »saj ni treba drugega, kakor da storiš, kar ti je rekel tvoj minister!«

Mladenič je odšel. Frančišek pa je premislil svoje besede in je nenadoma zaklical bratu:

»Počakaj me, počakaj!« in je odhitel za njim.

Ko je mladeniča došel, je dejal:

»Prosim te, da greš nekoliko z menoj. Kje je že bilo, ko sem ti dejal, da stori tako, kakor ti je rekel minister o psaltru?«

Mladenič se je vrnil in mu pokazal tisti prostor. Frančišek pa se je zgrudil ondi k njegovim nogam in vzkliknil: »Odpusti mi, brat moj, odpusti!« - Toda kdor hoče biti minorit, ne sme imeti nič drugega kakor obleko.«

In dvignil se je, poklical »ovčico božjo«, brata Leona in se odpravil z njim k Sv. Damijanu, da obišče sestro Klara.

X. MIR LJUDEM NA ZEMLJI!

1. »O ti moja presladka mati...«

Tisti dan je bilo nebo težko in oblaki so se dotikali hribov. Soparna toplota je silila v obraz in se mešala v mislih, leno so ponihavale oljčne vejice, časih je kanila drobna kaplja na lističe. Sestra Klara je vsa zardela prihitela k vratom, pa je prebledela,

ko je zagledala Frančiška, ki je bil videti še manjši, še ubožnejši in še neznatnejši. Kakor s šivanko ji je šlo skozi srce. Žalostno je pogledala očeta in se sklonila.

»Mir bodi s teboj, o sestra,« je milo dejal Frančišek, ko jo je blagoslovil. »Kako je tebi in tvojim?«

Klara ni mogla odgovoriti, vprašala bi bila rada, kako je njemu, pa se ni upala.

»Kakor je božja volja,« je odvrnila čez nekaj časa in odvedla njega in brata Leona na svoj vrtiček, ozek prostorček na prizidku, od koder je bilo videti vse dol po ravnini in do Porcijunkule in Perugije.

»Sestra Agneza je odšla?« je vprašal Frančišek, ko so sedli in se je zazrl v Klara in videl težo skrbi v njej. »Dolgo sem se posvetoval s kardinalom o tej zadevi, a Florenca ni odnehala in je zahtevala opatinjo za samostan v Montecelliju.«

»In pisala mi je že,« je dejala Klara tiho, »in tole mi je pisala; če dovoliš, oče, da preberem?«

»Prosim te, sestra,« je odvrnil Frančišek in Klara je brala z drhtečim glasom:

»Ljuba sestra moja, mislila sem, da bova živeli medve, ki imava isto pot za nebesa, tudi skupaj na zemlji in bova skupaj umrli in naju bo objel isti grob, saj sva vendar iz iste krvi. A zdaj vidim, da sem se zelo motila. Zakaj, sama sem zdaj tukaj, krog in krog mene pa so same težkoče. O ti moja presladka mati in gospa, kaj naj ti rečem, če pa ne smem nič več upati, da bi videla še kdaj tebe in

druge sestre? Ah, da bi mogla izliti v te svoje besede vse koprnenje svoje duše, da bi mogla položiti v to pismo vso to žalost, ki stoji vedno pred menoj! Od bridkosti mi gori srce v prsih, globina mojega srca vzdihuje, moje oči so polne solza. Zaman iščem tolažbe. Da ne bom nikoli več videla niti tebe niti drugih sester – če to pomislim – o tedaj pada name žalost vrh žalosti! Skoraj bo podlegla moja duša tej bridkosti, in niti ene izmed mojih dragih ni tukaj, da bi me tolažila...«

Klara je povsila roko s pismom in pogledala proti Florenci in tudi Frančišek in Leon sta pogledala v isto smer. Rože krog njih pa so jih gledale iz lončkov in so močno dehtele in najbolj je dehtela tista, ki jo je zasadila sestra Agneza. Klara je šla z božajočo roko čez vijoličaste glavice.

Frančišek se je ozrl:

»Gospod je s sestro Agnezo, Njegova trnjeva krona jo zbada v čelo. Sladak je jarem, sestra Klara, tam zgoraj ga ne bo! O, kako prisrčno bomo veseli!«

2. Kruhki in križci

»Da, kako bomo veseli,« je šepetaje ponovila sestra Klara in ji je bilo hudo, da je potožila sama, namesto da bi razveselila s čim Frančiška, ki je videla v njem toliko trpljenja, zato je dejala: »O, stopite z menoj, ljubi oče, da Vam postrežemo!«

Sestre so prihitele in se zgrnile krog Frančiška kakor lastovke. Pokleknilo so, da prejmejo blagoslov očeta, in Klara je prinesla kruha in vode in sadja. Dejala je, ko je položila hlebček pred Frančiška in Leona:

»Prav prisrčno te prosimo, dobri oče, da blagosloviš dar božji.«

Frančišek pa je odvrnil:

»Jaz pa prosim tebe, sestra Klara, ti najzvestejša, da napraviš čez vsak kruhek znamenje križa v imenu Kristusa, ki nam je dal te dobrote.«

Močno je zardela Klara in je proseče pogledala Frančiška in je dejala:

»Odpusti mi, oče, a kako bi jaz namesto tebe? Poslanec božji si, jaz pa

navadna, uboga ženska.«

In se je do tal priklonila.

»Pa ti zapovem v imenu svete pokorščine, da tako storiš,« je dejal Frančišek in se zazrl v Klara.

Sestra Klara je z belo, drhtečo roko prekrizala vsak kruhek posebej in pobožno izgovarjala ime Boga Očeta, Sina in Svetega Duha.

In kakor je govorila in prekrizavala kruhke, tako so vzkalili na hlebčkih majhni križci. Sestre so strmele in gledale svojo mater, vse osuple so gledale križce, nemirno so jim begale oči od kruhkov na mater in očeta. Ko je na zadnjem hlebčku zacvetel križec, je Klari omahnila roka in se povsila nemo ob telesu. Sklonila je glavo, počasi je zlezla na kolena, Frančišek pa je vstal, blaženost je dehnila v njegova lica, pogledal je proti nebu, potem položil roko na Klarino glavo in dejal:

»Zahvaljen bodi Jezus! S teboj je in z vso tvojo hišo!«

Namignil je Leonu; tiho sta odšla. Še bolj tiho je bilo pri sestrah.

3. Frančišek govori...

Frančišek in Leon sta šla potem molče po oljčnem gaju, zmračilo se je in vse sivo je bilo na poti. Iz sivine sta se izmotala še dva druga brata in se pridružila Frančišku in Leonu.

Bazilika svete Klare v Assisiju, kjer počiva neiztrohnjeno telo sv. Klare in kjer je bil najprej pokopan sv. Frančišek.

p. Ciril A. Božič, OFM
Marija Anžič, laična misijonarka
S.CYRIL&METHODIUS SLOVENIAN MISSION
Baraga House, 19 A'Beckett Street
PO BOX 197 KEW VIC 3101
Tel.: (03) 9853 7787 in (03) 9853 8118
Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
E-mail: ciril@infoxchange.net.au
DOM POČITKA - MOTHER ROMANA HOME

Sv. ciril in Metod Melbourne

SLOVESNO JE BILO NA
PRAZNIK SVETE TROJICE,

26. maja 2002, ko je **pater Valerijan Jenko iz Sydneya pri nas ponovil zlato mašo**. Cerkev je bila praznično okrašena, pevci so lepo peli. Že v soboto in potem še v nedeljo smo si po maši ogledali dokumentarni film o zlatomašniku, ki ga je posnel Florjan Auser, direktor "Glas Slovenije" iz Sydneya. Hvala Feliks Šajnu za video projekcijo na platno.

PRAZNIK SVETEGA REŠNJEGA TELESA IN REŠNJE KRVI, ki smo ga obhajali prvo nedeljo v juniju je bil izredno lep, sončen dan, okrašen s šopkom slovenskih ljudi na procesiji po deseti maši (**fotografija na str. 21**). Štiri oltarje so postavili in okrasili člani, odborniki in predsedniki slovenskih društev in klubov: na dvorišču doma matere Romane Slovensko društvo Melbourne, na stopnicah pred glavnim vhodom v cerkev klub Jadran, pri kipu Barage Planica in pri lurški votlini St. Albans. Hvala vsem za sodelovanje!

Veseli smo tudi obiska PATRA NIKA Žvoklja iz Nove Štife, ki je v svojem dveipolletnem služenju med vami pustil globoke sledi in stkal mnogo prijateljskih vezi. Pri nas ostaja do 20. junija.

V nedeljo, 9. junija 2002, je obhajala svoj

80. rojstni dan gospodinja v našem domu, gospa FRANCKA ANŽIN. Zahvaljujemo se ji za vse njeno požrtvovalno delo v našem središču in ji čestitamo za visoki življenjski jubilej.

PRED NAMI JE KAR NEKAJ DOGODKOV IN PRAZNOVANJ: NOVI POMOŽNI ŠKOF V MELBOURNU dr. Mark Benedict Coleridge bo posvečen v katedrali sv. Patrika v sredo, 19. junija ob 7.30 zvečer. Vsi smo povabljeni k tej slovesnosti.

MAŠA ZA DOMOVINO bo v nedeljo, 23. junija, po maši pa proslava v organizaciji SNS. Na proslavi bo govoril dr. Zvone Žigon, voditelj Urada za Slovence po svetu. Po proslavi bo kosilo.

LETOŠNJEMU ŽEGNANJU v nedeljo, 7.

julija, bomo pridružili tudi praznovanje zakonskih jubilejev. Vse, ki letos obhajate 10., 15., 20., 25., 30., 35., 40., 45., 50. ter vsako nad 50. obletnico poroke vabimo, da se nam prigrasite, da se ta dan skupaj Bogu zahvalimo za vse dobrote. Žegnanje bomo obhajali pod geslom: RASTEMO V ENO DRUŽINO.

V soboto, 6. julija, bo ob 4. uri popoldne daroval sveto mašo v naši cerkvi v Kew melbournski nadškof dr. Denis Hart. Po maši bo v dvorani kulturni program in odprte likovne razstave, ki jo v sodelovanju s slovenskimi umetniki, pripravlja gospod Ivo Leber. Res lepo Vas vabim k tej sveti maši in nato v dvorano. Naj bo lepo in prisrčno srečanje z našim melbournskim nadškofom, saj gostujemo v njegovi hiši in smo že domačini njegove nadškofije. Gospodinje pa prosim za dobrote mize.

5. OBLETNICA SMRTI PATRA BAZILIJA IN OBLETNICA BARAGOVEGA DOMA bo v nedeljo, 28. julija ob 10. uri. Najprej bo sveta maša, nato pa srečanje v dvorani, h kateremu še posebej vabimo vse nekdanje stanovalce Baragovega doma.

OČETOVSKI DAN bomo obhajali prvo nedeljo v septembru – 1. 9. 2002.

28. SLOVENSKI KONCERT bo v Kew v soboto, 5. oktobra. Veliko razprav smo imeli, kje, kdaj in kakšen naj bo koncert. Mnenj in predlogov je več, toda vse bolj se kristalizira odločitev, da je najbolj primerno in ekonomično, da je koncert v naši dvorani v Kew, tam nekje sredi popoldneva. V petek naj imajo mladi ogled Melbourne in svoj večer. V soboto dopoldne priprave, kosilo in potem nastop. Tako je bilo večinsko mnenje na sestanku Kulturnega odbora z mladimi v nedeljo, 2. junija. Vabimo mlade talente, da se prijavijo za nastop. Prijavnice dobite v vseh naših vereskih in kulturnih središčih.

Vsak prvi petek obiskujemo ostarele in bolne po domovih in bolnišnicah. Sedaj jih

imam zapisanih 26, zato seveda ne bo mogoče več obiskati vseh v enem dnevu, pač pa bom vedno med tednom prej po telefonu sporočil, kdaj pridem.

SVETE MAŠE so med tednom vsak dan ob sedmih zjutraj, le ob petkih bo sveta maša redno ob pol osmih zvečer. Ob torkih ste vabljeni k molitvi in češčenju Svetega Rešnjega Telesa ob 10.00 dopoldne, ko se pri molitvi srečuje molitvena skupina Srca Marijinega.

V našem središču delujejo in pomagajo pri živahnem utripu občestva Pastoralni svet, Gospodarski odbor, Dom matere Romane, Baragova knjižnica, Društvo sv. Eme, Slomškova šola, Tečaj slovenskega jezika za odrasle, Odbor staršev, Molitvena skupina, ministrantje, skupine prostovoljcev za čiščenje in krašenje cerkve, košenje trave, urejevanje okolice, vzdrževanje doma in cerkve, pri nas je uredništvo Misli. Ob sredah vadi od osmih

do pol desetih zvečer mešani pevski zbor. Vabijo nove pevke in pevce – še posebej nujno potrebujejo soprane. Vsem sodelavcem se iskreno zahvaljujem. Za vas vse žive in pokojne dobrotnike in sodelavce bomo darovali sveto mašo na praznik sv. bratov Cirila in Metoda, na prvi petek v juliju, 5. julija 2002 ob 7.30 zvečer.

OBNOVA DVORANE, DOMA IN CERKVE: Društvo sv. Eme je naredilo veliko v prenavljanju kuhinje v dvorani in prostorov pod glavnimi stopnicami. Sedaj so tam lepi prostori, ki omogočajo prijazno pripravo in postrežbo družinskih kosil na tretjo nedeljo v mesecu. V Baragovem domu smo uredili pralnico za stanovalce hostela in drugo za domače. V tem tednu se bomo spet srečali z arhitektom Danielom Bračkom, da nadaljujemo iskanja za najboljšo rešitev obnove cerkve – najprej seveda stopnišča in predverja (nadstreška nad glavnim vhodom, kjer sedaj ob deževju kar močno priteka voda). Štefan Cek, član Gospodarskega odbora, je skiciral zanimivo rešitev v obliki dveh trikotnikov (tretji trikotnik pa je že obstoječa streha cerkve), da bi pročelje cerkve zarisovalo podobo Triglava). Na oglasni deski pri naši cerkvi že nekaj časa visi skica zamisli arhitekta Bračka. Tudi vsa druga naša nadaljna iskanja bodo na vpogled na oglasni deski pri cerkvi, kjer si boste lahko ogledali načrte, dali svoje predloge, da bi potem lahko izbrali najprimernejšo rešitev. Zato ne bomo nič hiteli. Ta zima bo pač morala še iti mimo. V deževju bomo morali postavljati vedra. Toda v drugi polovici leta se moramo odločiti, kaj bomo naredili in seveda potem zaprositi ustrezne državne organe za dovoljenja in zbrati sredstva za ta izredna in dodatna dela obnove, ki bodo zahtevala sanacijo temeljev in nosilnih sten cerkve, ki so polna vlage.

Rojaki v Viktoriji ste prejeli v začetku junija posebno pismo pred slovesnostjo našega žeganja. Od tam sem povzel nekatere stvari

za Misli, da bodo tudi drugi vedeli, kaj delamo. Vsem se zahvaljujem za pomoč in dobroto in še enkrat lepo povabljeni na žeganje, v soboto in nedeljo, 6. in 7. julija 2002.

KRSTI: MAX McLENNAN, rojen 01.11.2001 v Melbournu, mati Sue r. Mlinar, oče Andrew John McLennan. Botra: Andrew Coleman in Jenny Gruenhut. Kew, 02.06.2002.

MARCUS NICHOLAS BOGOVIČ, rojen 25.07.2001 v Melbournu, mati Julie r. Kure, oče Tony Bogovič. Botra: Christina Kure in Paul Bogovič. Kew, 02.06.2002.

Čestitke staršem in botrom!

POROKE: Nevesta MIRYAM SANDY MATIČIČ, rojena 13.09.1971, hčerka Viktorja in Zofije r. Khurarič, se je med slovesno sv. mašo poročila z ženinom JASON DAVID SASSINE. Our Lady of Lebanon Maronite Catholic Church, Carlton, 25.05.2002. Somaševali so trije duhovniki maronitskega obreda in p. Ciril.

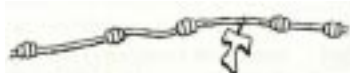
Nevesta LISELOTTE LUISE KRAUSE se je med slovesno sv. mašo poročila z ženinom PAULOM BOGOVIČEM, rojenim 27.05.1973, sinom Antona Bogoviča in Olge r. Kink. Cerkev sv. Cirila in Metoda, Kew, 08.06.2002. Poročil ju je p. Niko Žvokelj, somaševal je p. Ciril.

Mladoporočencem čestitamo in jim želimo Božjega varstva in rasti v ljubezni.

POGREB: ALBIN RUDI DOBROVŠEK je umrl 16. maja 2002 na svojem domu v St. Albansu. Rojen je bil aprila 1944 v hrvaškem Zagorju blizu Podčetrka. Rad je zahajal v slovenski klub v St. Albansu in tam tudi veliko pomagal pri gradnji doma. Zato so mu člani kluba pripravili lep pogreb. Molitve zanj so bile v pogrebni zavodu Nelson Brothers v Footscrayu 22. maja, pogrebna maša pa v kapeli krematorija v Altoni North, 23. maja 2002. Nato je bil kremiran. Sožalje sinu Darku, hčerki Diani in njeni družini in vsem njegovim sorodnikom in prijateljem. Naj najde mir v Božjem naročju.

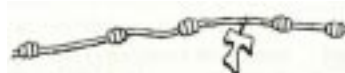
pater Ciril

Franciškov svetni red - FSR

p. Filip Rupnik

17

SLOMŠKOVE SPODBUDE ZA BOLJŠE OBHAJANJE SVETE MAŠE:

- "sveta maša ni le Božje darovanje, ampak tudi obhajilo - Božja hrana za življenje kristjana"; "dveh reči smo nenehno potrebni: zdravila in kosila. Zdravilo je zakrament svete spovedi, kosilo pa sveta evharistija"; - "pridige so hrana, postavljena na mizo od Božjih skužabnikov"; - "Bog hoče, da njegovi sinovi, zbrani okrog svojega Očeta, njegove ovce okrog Pastirja, njegovi udje okrog Glave, Jezusa Kristusa... poslušajo Božjo Besedo, ga hvalijo in molijo, se mu zahvaljujejo, pojejo in prejmejo svete zakramente vsaj na vse nedeljske in praznične dneve, da bi jih Jezus blagoslovil, jih duhovno hranil in ostal zanimiv občestvu"; - "Obhajilo je izraz javne izpovedi vere, protistrup zlu in znamenje edinosti vernikov":

Slomšek govori tudi o evharistiji kot temelju in središču župnijske skupnosti, ko pravi, da je "vsaka župnijska skupnost družina, obhajilo (evharistija) pa njena vez". Pogosto poudari, da je evharistija dejanje skupnosti, ki daruje s služabnikom in po njegovih rokah. K sodelovanju pa jih vabi z naslednjimi besedami: "Ko vstopiš v cerkev, se združi s tvojimi brati in s sestrami. Moli naglas, kadar molijo; poj z njimi, ko pojejo, zakaj vsi ti, ki poslušajo mašo (ki so pri sv.maši), morajo biti enega srca, bodisi ko pijejo ali molijo".

"Božja beseda je nebeška mana, ki našo dušo živi, da na poti življenja ne omagamo; je tista svetla luč, ki nam kaže pravo pot in nam govori o veselju, ki bo v Očetovi hiši. Božja beseda je Božje seme in naše srce zemlja, kjer je posejano to seme, zato je opustitev poslušanja Božje besede na nedelje in praznike greh".

Da bi pa ne ponavljali zgolj besede, duh pa bi bil drugje, je zapisal, da "ima beseda ali jezik potrebo po duhovnem olju, to je po duhovni moči, ki oživi in razvname srce". In to duhovno maziljenje besede more vsak doseči po molitvi in branju del z duhovno vsebino. Zato je pridigarjem naročal: "Bodi v svoji besedi resničen, v dejanju pravičen; prizadevaj si več dobrega storiti, kakor govoriti, in postal boš govornik, podoben soncu, ki sveti in greje"!

PREDLOGI ZA VPRAŠANJA IN POGOVOR

1. Kakšno mesto naj bi imela sveta maša v mojem življenju? 2. Zakaj tako nizki procent nedeljnikov? 3. Kako globlje razumeti skrivnosti, ki jih obhajamo? 4. Kaj meniš o besedah, da je "Nedelja brez maše, kakor mati brez srca"? 5. Kaj bi lahko še storil, da bi maša ne bila dejanje duhovnika, ampak celotnega zbranega občestva? 6. Kje in kako naj se odraža v mojem vsakdanu skrivnost daritve svete maše? 7. Ali so dovolj zgovorni in jasni posamezni obredi svete maše? Kaj se vam zdi zavito v tančico nejasnosti? 8. Kako razumeti duhovnika, ki pri maši ne prenese, če se otroci sprehajajo ali jočejo? Kako bi ga spodbudili k razumevanju, da ima tudi otrok pravico, da na svojstven način prisostvuje svetemu dejanju?

9. Kako privabiti mladino k nedeljskemu bogosužju? In kaj nam v posameznih točkah "Na kratko" svetuje KATEKIZEM KATOLIŠKE CERKVE, bomo zvedeli prihodnji mesec.

Iz Katehez za FSR in iz Katekizma povzel p. Filip

KRIZEM AVSTRALSKE SLOVENIJE

VALENTINOVA DOŽIVETJA

Na velikonočni ponedeljek, 1. aprila 2002, smo se s sinom Andrejem, vnukom Danielom in prijatelji podali na dolgo pot, pet tednov na ogled Avstralije.

Ob 4. uri zjutraj smo zapustili svoje drage in se s tremi '4 w drive' podali na pot. Iz Melbourne smo se peljali proti Bendigu, Milduri in nato v Južno Avstralijo v Burro. Prevozili smo tisoč kilometrov. Razgrnili smo 'trailer' šotore in hitro zaspali po napornem dnevu. Zgodaj zjutraj smo zložili svoje stanovanje, imeli dober zajtrk in se po Oodnadatta 'traku' peljali do Lake Eyre Southa. Videli smo ogromne površine soli. Vse reke zahodnega Queenslanda pritečejo v to jezero. Voda izhlapeva in na suhi površini jezera ostane sol. Videti je, kot bi pokrajino prekrila jutranja slana. Lake Eyre South je najnižja točka pod morsko gladino v Avstraliji. Celih 15,2 m pod gladino morja. Zelo redko se jezero napolni z vodo, zadnjikrat se je to zgodilo pred dvema leti. Ustavili smo se in postavili šotore ob robu suhega jezera.

Tretje jutro smo se po dobrom zajtrku zopet podali na pot. Kratek postanek smo namenili Algebyskina Bridgu. To je bil najdaljši železniški most v South Avstraliji, dokler je bila železnica v uporabi. Naslednja postaja naše poti je bila v Algebuckina Waterholu. Malo dlje smo se pomudili v Oodnadatta Springsu. Zanimivo je bilo gledati kako iz blata bruha voda, se razprši kot megla in že švigne na drugi strani visoko v zrak. To noč smo prespali v Eridundi.

Naslednje jutro smo prišli do Ayres Rocka. Zaradi močnega vetra nas niso pustili na vrh, zato smo se podali na obhod vznožja skale, jo obkrožili, prepešačili smo celih devet kilometrov. Med tem se je veter umiril in spustili so nas na vrh. Popili smo ogromno vode, prav na vrhu, pa skalo krstili s 'šnopcem'. Ta dansem bil jaz najstarejši član 'expedicije' Ayres Rocka. Bili smo zelo utrujeni, zato smo se ustavili v Curtin Springsu za naslednjo noč. Za večerjo smo si privoščili dober zrezek v 'Rodd House'. Dobro prespani in spočiti smo se zjutraj podali na pot v Kings Canyon. Namestili smo se v Caravan parku. Razgledali smo si bližnjo okolico, popoldne pa preživeli na kopanju. Bilo je zelo vroče. Naslednji dan smo potovali do Alice Springsa in se utaborili za dva dni. Deveti dan potovanja smo po Tanamini 'traku' prevozili 800 kilometrov do Tanamine rudnika. Ob cesti smo se ustavili in prenočili in zjutraj nadaljevali pot do Halls Creeka in naprej do Fitzroy Crossinga. Ponovno smo se ustavili za dva dni in si po napornih dnevih vožnje, privoščili počitek. Lovili smo ribe in si ogledovali okolico. Ujeli smo veliko ribo burramundi in jo spekli na žaru ter se veselili sladkega uplena.

Dvanajsti dan smo se dobro spočiti odpeljali do Broome. Tu smo se ustavili za pet dni. Ogledali smo si zopet okolico, uživali ob pogledu na enkratni sončni zahod. Od sonca ožarjeno morje zablesti v svoji lepoti. Pogled je nepozaben. Zopet smo imeli srečo pri ribjem lovu z mosta. Prijatelj Wayne je ujel 180 centimetrov dolgega 'sharka'. Z vso močjo sem